Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 71 (323) * Sâmbătă 18 Sept. 1954 * 4 pag., 15 bani

15 SEPT. – 15 OCT.: ALEGERILE PIONIEREȘTI

La adunarea grupei I-a, Detașamentul nr. 1 dela Școala de Fete, nr. 30, București, pionierele și-au ales conducătoarea de grupă

Vom munci mai bine

In grupa noastră s'a ținut adunarea de alegeri. Am fost nespus de fericită văzând că pionierele, m'au ales din nou conducătoare a grupei.

In anul trecut, în grupa noastră, s'au organizat multe lucruri interesante. Impreună cu tovarășa instructoare am învățat cântece și jocuri pionierești, am organizat o echipă de dansuri. De multe ori, în adunări, învățam cum se țes ciorapii, cum se cos nasturii.

Eu n'am să uit însă că anul trecut au fost cazuri când nu m'am purtat cum se cuvine.

Acum e al doilea an de când am fost primită în organizația de pionieri. In acest timp, am învățat multe. Cu siguranță, că anul acesta, activitatea grupei noastre, va fi mult mai interesantă.

Cornelia PETRIU
Șc. de Fete nr. 30,
București

Pe cine vor alege?

Dis de dimineață, înainte de începerea cursurilor, când încă nici soarele nu se hotărî cum să-i fie razele în aceea zi, un grup de pioniere din clasa VII-a dela Școala de 7 ani Nr. 9 din Ploești, începură să discute într'un colț al clasei.

— Trebuie să ne gândim bine pe cine să alegem în anul acesta bibliotecară, spunea Beker Elena, o pionieră înaltă cu plete bălane împletite în cozi grele. Părerea mea este că pe Dumitru Sofia ar trebui să o înlocuim.

— Ai dreptate, din cauza ei s'au pierdut multe cărți. Ea nu înregistra cărțile pe care le împrumuta. Se mulțumea să spună: Nu te mai notez tovarășă Doina Stoian, eu țin minte ce ai luat.

Filip Ligia interveni și ea:

— Mare învălmășeală mai era în bibliotecă. Eu spuneam: Poate n'are timp să aranjeze cărțile pentrucă învață. Dar voi știți; nici de învățat nu învăța. Sofia este dezordonată, nu e nimerită pentru munca asta. Uite, dacă o vom alege pe Duță Adriana care iubește cărțile, învață bine și este ordonată, va fi altceva.

— Eu am gândit și am cumpănit și asupra Ștefaniei. Oare e bine ca Ștefania Rulea să mai fie conducătoare de grupă? Țineți minte, de câteva ori, ea a lipsit dela adunare și a pus pe Simionescu Denisa să-i țină locul. Degeaba-i spuneam că Denisa e indisciplinată, că ea nu va putea conduce o adunare.

— Dar eu nu știam pe cine să pun, ce era să fac? — interveni Rulea Ștefania care era de față.

Cristina Achim continuă: Ne spuneai că ești bolnavă și de aceea nu poți conduce adunările — a fost oare adevărat?

Iacob Constanța spuse că într'adevăr Ștefania a fost bolnavă și de aceea a lipsit, dar a făcut rău punând-o pe Simionescu Denisa să o înlocuiască.

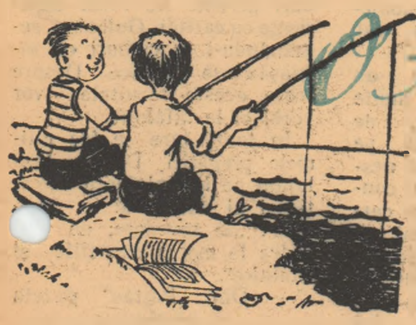
— Dacă numai cu aceasta a greșit Ștefania, eu zic să o alegem tot pe ea. Este fruntașă la învățătură, în timpul examenelor a ajutat pe multe colege, propuse Duță Adriana.

Celelalte pioniere erau și ele de aceiaș părere.

— Dacă ea s'ar sfătui mai des cu grupa ei, lucrurile se vor îndrepta adăugă Cristina Achim împăcată.

Discuția se întrerupse când intră pe ușă profesoara. Dar în ochii fiecăreia dintre pioniere se putea citi dorința de a alege în activul pionieresc pe cele mai bune dintre ele.

Elena DRAGOȘ

O întâmplare ciudată

Era tocmai la amiază. Soarele, cu razele lui fierbinți, încălzise așa de tare nisipul de pe plajă, încât am fost nevoită să mă trag la umbra unei sălci pletoase. Și stând așa pe iarbă, privind apa pestriță pe care pluteau primele frunze căzute, mi se păru deodată că aud un foșnet. Am privit în partea de unde venise zgomotul și ce să vedeți? In fața mea au apărut ca prin minune 6 peștișori — toți de aceeaș mărime — care purtau pe două bețișoare un plic alb. M'am tras repede înapoi, cu gândul să nu-i sperii, dar ei veneau tot mai aproape de locul unde mă aflam.

Desigur, unii dintre voi, buni pescari, mă veți invidia de norocul mare ce a dat peste mine. Dar vă asigur că de ar fi fost în locul meu oricare dintre voi, nici prin gând nu i-ar fi trecut să se atingă de ei. Mai era puțin până să ajungă la mal, când am auzit din nou un foșnet și peștișorii dispărură. Plicul alb plutea acum doar la un pas de mine. Cu o crenguță de salcie l-am scos și, tare curioasă, l-am desfăcut. M'am căznit mult până am descifrat scrisoarea, căci știți, era scrisă în limba peștilor, dar până la urmă am izbutit. Și pentrucă mi s'a părut interesantă, v'o traduc și vouă:

„Către școlarii clasei a V-a dela Școala de 7 ani nr. 2—Băneasa București.

Suntem niște peștișori ce ne trăim viața în lacul Băneasa. Avem printre noi un frate tare năzdrăvan, numit Pește-Peștilă. Acest Pește-Peștilă are un ochian fermecat, moștenit încă dela bunicii străbunicilor săi, cu care vede ca prin minune tot ce se întâmplă sus, pe uscat. Și acum să vă povestim ce a văzut cu câteva zile în urmă Pește-Peștilă privind în ochian.

Gheorghe Buțu, școlar în clasa a V-a, ieși din casă, ducând în mână două caiete.

— Mă duc la Gigi să ne facem lecțiile, zise el mamei care tocmai sosise din grădină cu șorțul plin de zarzavaturi.

Dar nici nu ieșise bine pe poartă, când de după colț apăru Gigi Badea, cu două undiți în mână.

— Ai găsit râme? întrebă el.

— Da, răspunse Gheorghe...

Și cei doi pescari își luară drumul drept spre noi. Pește-Peștilă ne anunță că suntem în pericol dar el rămase tot la postul de observație.

Ajunși pe mal, cei doi băieți au trântit caietele în iarbă și s'au așezat la umbră aruncând undițele în apă. Soarele se ridica tot mai sus pe cer, vestind că se apropie amiaza, dar de undițe nu se prinsese nimic.

— Azi n'avem noroc, zise Gigi. Hai să plecăm.

Și luându-și undițele au pornit abătuți spre casă.

Pește-Peștilă înghiți în grabă câteva gâze gustoase, apoi se așeză din nou la postul de observație.

Acum, cei doi pescari se aflau la școală.

— Dece nu ți-ai făcut tema Buțu Gheorghe? întrebă profesorul privind caietul de pe bancă.

— Să vedeți... n'am putut... n'am avut când, se bâlbâi Gheorghe.

Desigur că nici Gigi nu-și făcuse tema, că nici el „nu a avut când".

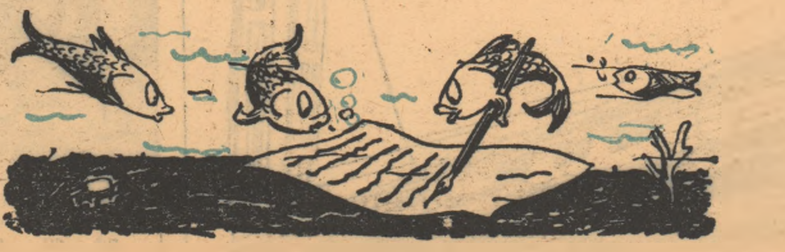
Noi v'am povestit cele văzute de Pește-Peștilă, pentru a vă arăta adevărata cauză pentru care vin acești școlari cu lecțiile nepregătite la școală. Și ne este tare teamă că în curând, în loc de pești pe undițele lor se vor agăța notele de 2, care îi pândesc amenințător.

Așteptăm răspuns. In numele peștilor semnează

Pește-Peștioi"

Chiar așa era scrisă scrisoarea. Și acum, pentrucă termin și eu cu povestitul minunii ce mi-a fost dat s'o văd, aș vrea să întreb pe elevii clasei a V-a dela Școala de 7 ani Nr. 2 Băneasa, ce răspuns s'ar putea da acestei scrisori?

Irina RADULIAN

Cum să luăm notițe

Odată, la o lecție, l-am întrebat pe un băiat.

— Tu dece nu-ți iei notițe?

Băiatul m'a privit și mi-a răspuns:

— Eu învăț lecțiile după manual și nu am nevoie de notițe.

Poate că asemenea răspuns dau și alți școlari profesorilor lor și poate că mulți dintre voi v'ați pus întrebarea: dece e nevoie să-ți iei notițe câtă vreme există manuale?

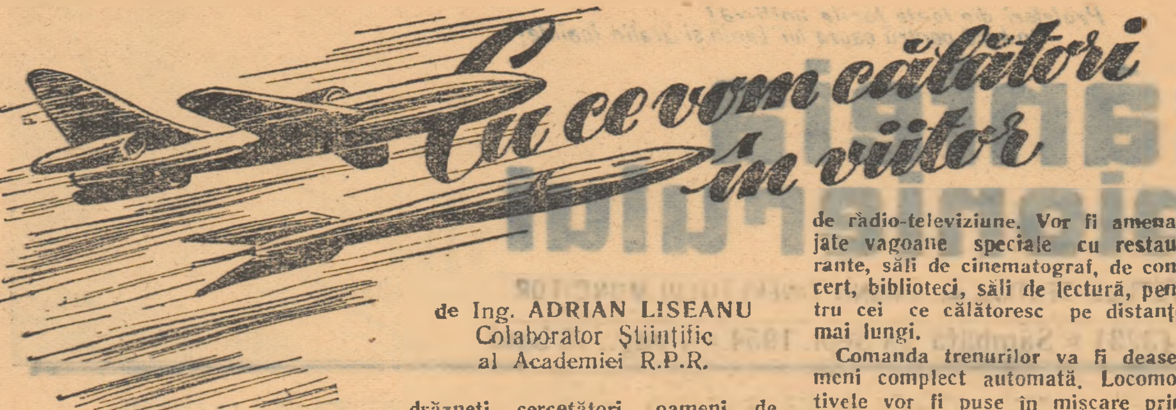
Nu încape îndoială că manualul este un ajutor de neînlocuit în munca școlarului. Dar manualul nu este totul. In orele de clasă profesorii explică pe înțelesul școlarilor conținutul lecțiilor, îi ajută să-și însușească cunoștințele în mod conștient. Incercând apoi să transpui pe hârtie, cu cuvinte proprii, cele explicate de profesor, conținutul lecției îți devine și mai limpede. Și tocmai acesta este rostul principal al notițelor. Totodată însă notițele te ajută să memorezi mai repede și mai temeinic cunoștințele.

Dar cum trebuesc luate notițele? Oare trebue să notezi toate cuvintele profesorului? Nu, nu e nevoie de așa ceva. Urmărind cu atenție lecția îți poți da seama cu ușurință care sunt ideile principale ale unei lecții, cum se înșiruiesc ele. In caiet trebue notate numai aceste idei principale și eventualele scheme.

La școala noastră numeroși elevi, ca de pildă Kantor Ludovic, Csongvai Levente, Maksay Adam, ș.a. întocmindu-și totdeauna notițe clare și precise, au ajuns printre fruntașii clasei. Alții însă ca Nagy Alexe, Mathe Iuliu, Valkai Petru, au fost dezordonați în luarea notițelor și pentru aceasta au rămas în urmă la învățătură.

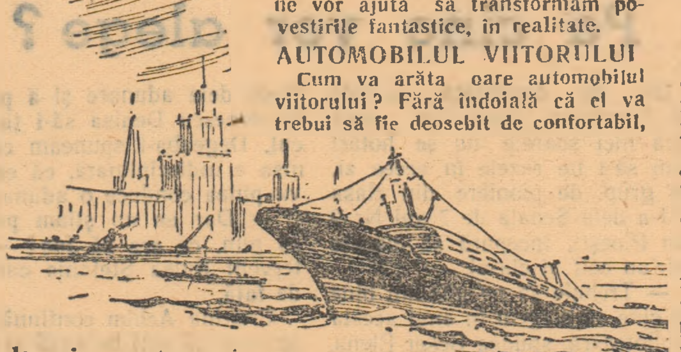

Prof. Tiberiu OLAH
Școala de 10 ani, de băieți, nr. 2 cu limba de predare maghiară — Cluj

Cu ce vom călători în viitor

de Ing. ADRIAN LISEANU
Colaborator Ştiinţific
al Academiei R.P.R.

De zeci de ani, meşteşugari iscusiţi ai condeiului încearcă să-şi imagineze călătorii extraordinare în spaţiile interplanetare, în lumea misterioasă a apelor sau chiar în adâncul puţin cunoscut al pământului. Totuşi, aceste scrieri rămâneau în lumea fantasticului. Astăzi însă ştiinţa şi tehnica modernă au ajuns la o asemenea dezvoltare încât ne putem pune întrebarea: „Oare într'un viito nu prea îndepărtat vom putea face călătorii extraordinare? Cu ce vom cutreera întinsul nesfârşit al mărilor şi oceanelor în dorinţa de a face cercetări, noi descoperiri geografice, istorice şi geologice? Cu ce vom spinteca văzduhul luându-ne la întrecere cu sunetul? Cu ce?

Să încercăm de aceea, împreună, să pătrundem în cabinetele şi laboratoarele cercetătorilor şi împreună cu aceştia să plutim puţin pe aripile viitorului.

SAGETATORII VĂZDUHULUI

Intreaga istorie a dezvoltării aviaţiei este caracterizată prin lupta neîncetată pentru mărirea vitezei avioanelor. Dela primul avion din lume construit puţin după 1880 de ilustrul om de ştiinţă rus A. F. Mojaischi şi până în zilele noastre, n'a contenit lupta dârză pentru înălţime, distanţă şi viteză de zbor din ce în ce mai mari.

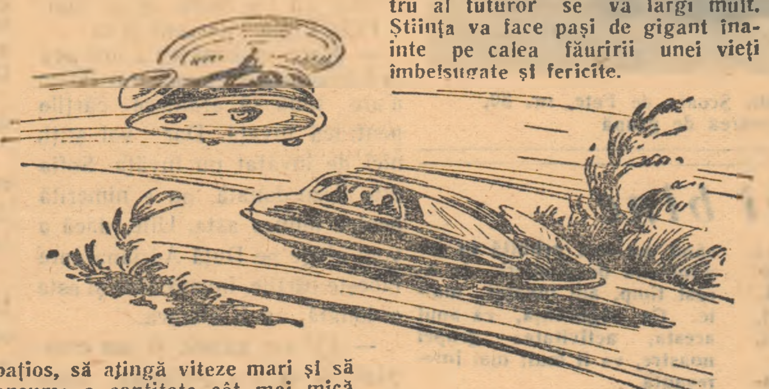
Până nu demult, realizarea unui avion de mare viteză care să întreacă chiar şi viteza sunetului părea greu de închipuit. Constructorii se izbeau de două probleme mari: pe deoparte alegerea celei mai potrivite forme a avionului care să opună o cât mai mică rezistenţă aerului, iar pe de altă parte făurirea unui motor care să atingă uşor viteza de peste 1000 km. pe oră! Dar în prezent, ţinându-se seama de ultimele rezultate ale aerodinamicii, se poate spune că avionul viitorului va fi avionul cu reacţie. Acest avion va folosi motorul ale cărui principii de funcţionare au fost stabilite încă dela sfârşitul secolului trecut de renumitul învăţat rus C. E. Ţiolcovschi.

Iată în mare cum funcţionează un asemenea motor: o mare masă de aer este introdusă prin partea dinainte a avionului într'o cameră de ardere, unde este introdus totodată şi combustibilul. Gazele produse prin ardere sunt eliminate apoi cu o viteză foarte mare prin partea dinapoi a avionului. In felul acesta se creiază o mare forţă de reacţie care împinge înainte întregul aparat.

Pe acest principiu se proiectează pentru viitor construirea unor rachete interplanetare care să întreacă chiar şi viteza meteoriţilor. Cu asemenea rachete şi avioane îndrăzneţi cercetători, oameni de ştiinţă, vor putea întreprinde călătorii în Lună, în Marte şi în alte planete. Ştiinţa şi tehnica modernă ne vor ajuta să transformăm poveştirile fantastice, în realitate.

AUTOMOBILUL VIITORULUI

Cum va arăta oare automobilul viitorului? Fără îndoială că el va trebui să fie deosebit de confortabil, spaţios, să atingă viteze mari şi să consume o cantitate cât mai mică de combustibil. Se proiectează ca noul automobil să aibă o formă cât mai aerodinamică. In felul acesta el ar avea de înfruntat o rezistenţă mai mică din partea aerului.

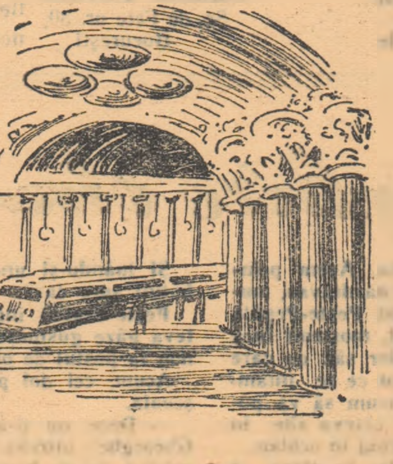
Motorul automobilului va fi ori electric, ori un motor cu turbină cu gaze. Folosirea turbinei cu gaze de mărimea unui aparat de telefon va face ca automobilul să aibă un mers lin, să consume puţin combustibil şi să aibe o putere deosebit de mare. La automobilul care va folosi electricitatea, electromotoarele vor fi aşezate pe axul roţilor. Curentul emis de o staţie de înaltă frecvenţă va fi captat de o antenă care-l va transmite direct electromotoarelor, punându-le în mişcare.

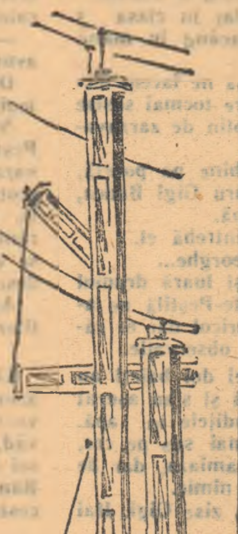
Tot pentru viitor se proiectează un aşa numit automobil-elicopter înzestrat cu conducere automată. Dacă automobilul va avea de străbătut terenuri foarte variate sau va întâlni un obstacol oarecare de neevitat, atunci printr'o simplă apăsare pe un buton, automobilul se va ridica în aer, devenind elicopter. Automobilul-elicopter va putea nu numai să zboare, dar la nevoie să şi plutească pe apă.

PE CAILE DE OŢEL

Unul din mijloacele de transport mult folosite de om este trenul. Fără îndoială că şi în viitor transporturile feroviare vor ocupa un loc de seamă. Dar oare cum va arăta trenul în viitor? Vor exista, fireşte, numai locomotive electrice, de mare viteză, de formă aerodinamică. Vagoanele spaţioase, mai confortabile decât cele de astăzi vor fi înzestrate cu cabine telefonice şi aparate de radio-televiziune. Vor fi amenajate vagoane speciale cu restaurante, săli de cinematograf, de concert, biblioteci, săli de lectură, pentru cei ce călătoresc pe distanţe mai lungi.

Comanda trenurilor va fi deasemeni complect automată. Locomotivele vor fi puse în mişcare prin sisteme fotoelectrice, comandate automat. Astfel prin automatizarea celor mai mici operaţiuni, accidentele vor fi complect evitate.

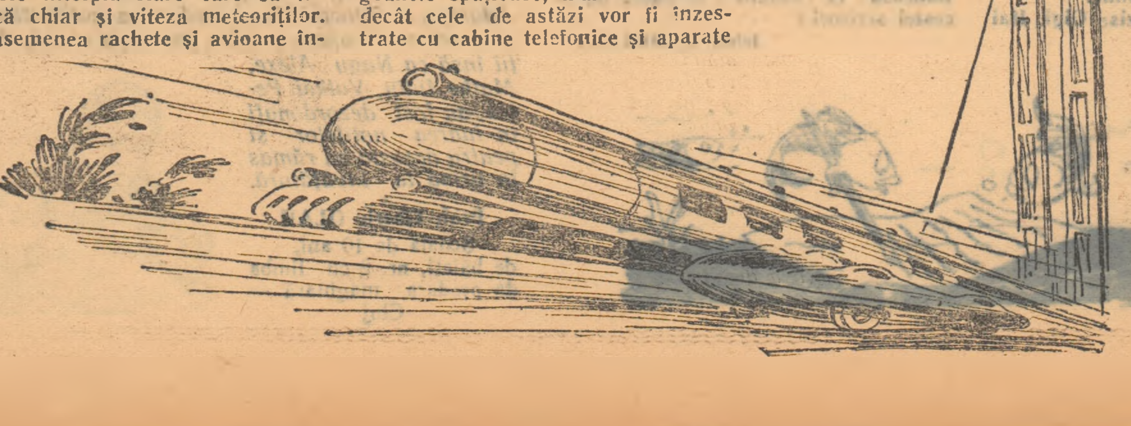

GANDURI INDRAZNEŢE...

Uriaşe sunt perspectivele care se deschid în dezvoltarea transporturilor. Utilizarea energiei nucleare pentru producerea în cantităţi mari a energiei electrice, va permite şi electrificarea tuturor transporturilor, introducerea telecomenzii şi automatizării. Totodată întrebuinţarea energiei nucleare va face posibilă o nemaiîntâlnită dezvoltare a transportului maritim şi fluvial: se vor construi uriaşe nave de proporţiile unor adevărate oraşe plutitoare!

Cele arătate aici nu sunt doar gânduri. Multe din problemele tehnico-ştiinţifice legate de construirea maşinilor de care vorbim au fost deja rezolvate de oamenii de ştiinţă, iar la altele se lucrează... Va veni vremea când un zbor în Lună sau planeta Marte va fi un fapt divers, obişnuit. Şi atunci desigur şi ansamblul de cunoştinţe al nostru al tuturor se va lărgi mult. Ştiinţa va face paşi de gigant înainte pe calea făuririi unei vieţi îmbelşugate şi fericite.

Muncitorii patriei întâmpină cel de al II-lea Congres al P. M. R. şi cea de-a 37-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

In oraşele şi satele patriei noastre, oamenii muncii se pregătesc cu dragoste să întâmpine un eveniment nou şi deosebit de important în viaţa lor: cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Congresul va începe în ziua de 30 Octombrie, deci chiar în preajma celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Apropierea acestor sărbători a făcut să crească în rândurile oamenilor muncii din patria noastră entuziasmul creator, dorinţa fierbinte de a obţine succese noi în muncă, de a da patriei, produse cât mai multe şi de mai bună calitate. Astfel, în ziua de 15 Septembrie, ziarele noastre au publicat scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din 12 întreprinderi ale regiunii Stalin, prin care aceştia cheamă la întrecere pe oamenii muncii din toate întreprinderile din ţară, luându-şi totodată o serie de angajamente importante. De pildă, constructorii de tractoare dela uzinele „Ernst Thälmann" s'au angajat ca până în ziua de 30 Ocotmbrie să dea 19 tractoare peste plan şi să realizeze economii de 340.000 lei, cei dela fabrica de zahăr Bod, să dea până la 7 Noembrie 90.000 kilograme zahăr peste plan, cei dela fabrica de postav „Libertatea" din Sibiu să ţească peste plan 2.500 m.p. stofă de lână.

In scrisoare se oglindeşte viu chipul minunat în care muncitorii din regiunea Stalin ştiu să cinstească măreţele sărbători, din rânduri se desprinde năzuinţa lor arzătoare de a-şi pune toate forţele în slujba ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Inflăcărata lor chemare la întrecere a stârnit un viu entuziasm în rândurile oamenilor muncii din uzine şi fabrici. Prin angajamentele lor sporite, aceştia răspund cu drag chemării.

Prietenii tăi de peste hotare

Tinerii cercetători ai naturii se pregătesc...

In a doua jumătate a lunii Septembrie vor sosi la Budapesta 100 de pionieri care vor participa la cea de a III-a întâlnire pe ţară a tinerilor cercetători ai naturii. Tot atunci se va deschide şi o expoziţie. Cercurile miciuriniste îşi vor expune aici recoltele şi vor povesti despre metodele lor de muncă arătând cum au obţinut rezultatele cele mai bune Pentru această întâlnire ei se pregătesc de câteva luni. Intrecerea pe ţară a început în luna Martie. De atunci în multe şcoli, pionierii s'au pregătit intens.

Grâul iarovizat al pionierilor din Berekürdö a dat nişte spice minunate.

Cei din Kiskunhalas au notat în caietele lor multe experienţe miciuriniste, de pildă altoitul de roşii pe cartofi. Ei s'au bucurat nespus de mult când s'au convins că roşiile altoite pe cartofi au cu totul alt gust.

Pionierii din Hajduszoboszlo vor să se prezinte la expoziţie cu un pepene de 32 kg. „Ingrăşarea" lui merge bine. A ajuns până la 30 kg. Tot atât de mândri sunt cei din Gyömrö. Porumbul cultivat de ei a ajuns până la 4,50 m. înălţime.

In grădina de experienţe a şcolii din Merenye lămâile au dat în pârg. Şi bumbacul va fi curând bun de cules. Tot acolo s'au obţinut struguri de un soi superior. Deasemenea elevii şcolii au ajutat la muncă pe ţăranii din sat.

Cei din Szatymaz regiunea Csongrad au adunat toată vara materiale pentru expoziţie. Ei au alcătuit o colecţie din 10 soiuri de ierburi perene. Au făcut experienţe cu cartofi Gulbaba, semănându-i în cuiburi cu îngrăşăminte chimice. Despre toate aceste rezultate vor vorbi ei la întâlnire.

In toată ţara se fac ultimele pregătiri. Deaceea salutăm pe toţi pionierii cercetători ai naturii şi le spunem: „la revedere; ne vom vedea la marea expoziţie şi întâlnire".

Din „Pajtás" gazeta pionierilor din R.P. Ungară

INTÂLNIRE DE NEUITAT

Primul ministru şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, vizitează împreună cu pionierii, republica pionierilor „Ernst Thälmann" din Republica Democrată Germană.

Muncă rodnică, recoltă bogată

Se desprimăvărase. Pământul era reavăn, tocmai bun de muncit. In curând aveau să înflorească și pomii. In aceste zile, sosi la școala din Moldovenești, vestea despre „Concursul tinerilor grădinari și pomicultori". Această veste, parcă a venit anume să-i convingă pe pionierii și elevii școlii din Moldovenești că într'adevăr a venit primăvara și că nu-i timp de pierdut. Dar ei parcă asta așteptau, lotul școlar le stătea la dispoziție.

Pentruca munca să meargă bine, pioniera Pataki Gyöngyi din clasa VII-a, care era și conducătoarea unității, a cerut sfatul tovarășei profesoare de științe naturale, Nagy Maria. Și iată care a fost sfatul: o parte din lotul școlar să se folosească pentru plantarea puieților și o parte pentru legume și zarzavat. Apoi, pionierii și elevii să ia parte la plantarea puieților și la semănarea legumelor și zarzavaturilor.

— N'ar fi rău să organizăm și întrecere între clase, a mai adăugat tovarășa profesoară.

Prima zi de muncă. Pământul încă moale, te-afundai în el. Se lucrează anevoie. Dar acesta nu era un motiv să dai înapoi.

La sădirea puieților. Tovarășa profesoară explică unui grup de pionieri din clasa VII-a cum se sădește un puiet. După ei urmă un grup din clasa VI-a, apoi dintr'a V-a. Și când toți știau cum trebue să lucreze, întrecerea începu. Pionierul Nagy Edmund din clasa a VII-a parcă s'ar fi ocupat cu săditul pomilor de când lumea.

A sosit toamna... Tinerii grădinari strâng acum roadele muncii lor de o vară întreagă.

Trecuseră câteva după amieze. Pe lotul școlar — marcat pentru sădirea puieților — puteai să numeri 45 de puieți. Intrecerea fusese câștigată de clasa VII-a.

Dar munca nu s'a terminat. A mai rămas de lucrat lotul pentru legume și zarzavat. Pionierii Barla Francisc și Nagy Maria, singurii elevi din clasa III-a, au ținut morțiș, mai întâi să grebleze și ei, apoi să ajute la făcutul straturilor și până la urmă nu s'au lăsat până n'au pus și câteva cuiburi de cartofi. Fodor Rozalia și Bella Ioan din clasa IV-a au vrut să-și arate măiestria la semănatul cepei în straturi. Și uite așa, toți pionierii și elevii au luat parte la lucrarea lotului școlar. Unii au pus cartofi, alții ceapă, alții fasolea, roșiile și morcovii.

Dar lotul școlar n'a fost uitat nici în timpul vacanței. Pionierele Pataki Paraschiva și Rudolf Bertha, cum aveau puțin răgaz, dădeau fuga la lot să plivească buruienile. La fel ca ele, au făcut mai toți pionierii unității.

După o muncă așa rodnică, e ușor de ghicit că și roadele care au fost culese în această toamnă sunt bogate. Raportul pe care l-a trimis tovarășul director la secția comercială a raionului Turda, cuprinde cifre pentru care pionierii și elevii școlii din Moldovenești merită să fie lăudați. De pildă: morcovi și pătrunjel 300 kg. roșii 500 kg. castraveți 40 kg. cartofi 200 kg. fasole 40 kg. Asta înseamnă 1180 kg. de legume și zarzavat pentru cantina internatului, dobândite prin hărnicia lor.

Elvira POPAZU

Cum a devenit Iuliu puternic

Iuliu a terminat exercițiile la bară. Aci îl vedeai ridicându-se iute în mâini, aci se cobora încet.

— Bun gimnast! au zis cu toții. Perseverența l-a ajutat să ajungă aci.

Iuliu se gândește ca la un vis la orele de cultură fizică de acum trei ani, când toți elevii învățau să sară în înălțime. Sărea și el. Dar amintindu-și de prima săritură, îi apare fără voie un surâs pe buze. I se pare că se află și acum în fața băieților care râdeau cu hohot când el se rostogoli ca un sac în stratul de rumeguș. Chiar și încercarea a doua și a treia au dat atunci greș. Era tare neîndemânatic.

...Trei ani la rând și-a petrecut vacanța de vară într'o comună lângă Timișoara unde locuesc bunica și mătușa. Bunica are vreo 70 de ani și urcă greu dealul pe care locuiește, dar încă să mai ducă și două găleți pline cu apă dela fântână!

— Hei, mi-a venit ajutor — glumea bătrâna. Nepoțele, hai să aducem. apă. Și au plecat împreună la fântână. Bunicuța a scos apă și a turnat-o în găleți. A luat o găleată, lăsându-i-o pe cealaltă lui Iuliu. Iuliu n'a parcurs, niciun sfert din drum și simțea că e tare obosit.

— Săracul de tine, ești slăbuț! spuse cu amărăciune bunicuța. Trebuie neapărat să te întărești.

Și în fiecare dimineață, bunicuța îl punea pe nepot să facă gimnastică, să se spele cu apă rece până la brâu iar după aceea îl trimetea neapărat la fântână.

Când s'a întors la Orașul Stalin, Iuliu s'a înscris în cercul sportiv. Simțea cum devine tot mai puternic. Lua parte la concursurile sportive organizate de școală, dobândind rezultate foarte bune. A îndrăgit atletismul, a învățat să înoate, antrenându-se cu regularitate. Exercițiile de înviorare învățate la bunica și executate zilnic trei ani de zile cu perseverență i-au folosit nespus de mult. Mușchii i s'au întărit, corpul s'a oțelit și astfel a devenit nu numai cel mai bun gimnast al școlii nr. 6 dar și un bun atlet.

Irma CSIKI

ȘOLII ARTEI CHINEZE

Țara noastră găzduiește în zilele acestea vestitul Anasmblu de cântece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Primele spectacole ale ansamblului au fost date în capitală.

Marele stadion dela Giulești părea neîncăpător. Mii de oameni au venit să vadă și să salute cu dragoste fierbinte solii artei chineze.

In cântece și dansuri de o nespusă frumusețe, tinerii artiști chinezi au înfățișat viața luminoasă pe cure și-o crează zi de zi, marele popor chinez. Rând pe rând au răsunat cântece de luptă, cântece populare chineze, cântece sovietice.

Cunoscutul marș al Armatei Populare Chineze de Eliberare a izbucnit cu putere. Ascultându-i ți se părea că-i vezi pe soldații chinezi aruncându-se în luptă. Sunetele solemne întrerupte de accente vesele ale cântecului vorbeau despre încrederea soldatului chinez sigur că va fi birultor fiindcă luptă pentru o cauză dreaptă...

„Murmură pârâiașul"... Toamna învăluie ogoarele. Doi tineri muncesc și se bucură de tot ce văd în jur. Murmură pârâiașul în depărtare, și încet, încet, melodia se pierde... Acesta-i un cântec popular din provincia Iunan iar sunetele care ni se păreau nouă atât de ciudate sunt produse de instrumentele populare chineze.

In limba română, oaspeții au cântat „A plecat Gheorghiță militar".

Limpede, plin de căldură și duioșie au răsunat glasurile: „Frunzuliță foaie verde de stejar, A plecat Gheorghiță al nostru militar" Cât era de mare stadionul și totuși fiecare cuvânt se auzea cu toată claritatea.

Și iată că puțin după aceea pe scenă a apărut corul femenin. Fetele au cântat, acompaniate de instrumente populare, cântecul „Să trăiască Mao Țze-dun"... „10 mii de ani de viață lui Mao Țze-dun" spun versurile.

Cu bucurie au primit spectatorii și cântecul popular slovac „Joacă, joacă"... Doar este o melodie atât de cunoscută la noi! Copiii și tinerii noștri îl cântă la multe adunări.

Incă din vara trecută la Festivalul dela București, noi am avut prilejul să cunoaștem dansurile chineze.

Din nou, am putut acum admira câteva dansuri chineze populare, ostășești și operă clasică.

...Un detașament de cavalerie apare în goana cailor. Cu armele pregătite, e gata în orice moment să apere hotarele patriei. Goana călăreților se potolește câte odată, ca apoi să fie reluată și mai și. Acesta este „Dansul cavaleriștilor din Tibet" în care apar maeștrii baletului Fan-Pân, Suie Tian și Van Țiuan.

Spectatorii au urmărit cu atenție în final o scenă din opera clasică „Regele maimuțelor își procură armele din palatul regelui dragon". Aceasta este o străveche legendă chineză. In urmă cu multe veacuri pe muntele Huagoșan s'a spart un bloc de piatră din care a sărit o maimuță. După o mie de ani această maimuță având o putere cum numai în basme se întâlnește s'a declarat rege al maimuțelor.

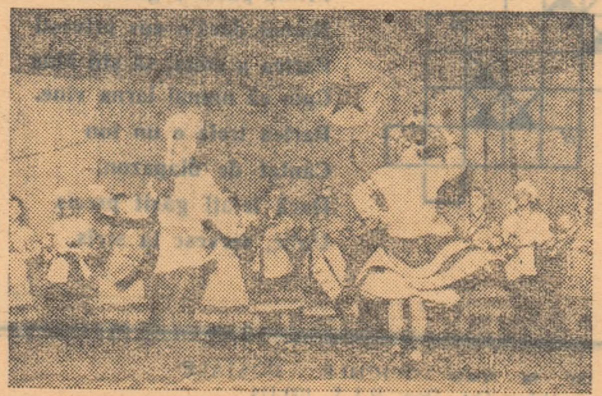
Dar regelui maimuțelor îl lipsesc arme demne de puterea lui. Aflând că regele dragon din mările estice are o mare cantitate de arme se hotărăște să se ducă la el. Intâmplările regelui maimuțelor, istețimea lui în lupta pentru a dobândi aceste arme, toate sunt povestite în dans, executate cu o rară măestrie

Cjian Cijen-u care interpretează rolul regelui maimuțelor execută cu o mare tehnică acrobatică figuri de o îndrăzneală care te uimesc. Iuțeala, suplețea, expresivitatea mișcărilor, coloritul costumelor îți lasă o impresie de neuitat

Bogată este arta poporului chinez, plină de o nespusă poezie

Dragii noștri oaspeți chinezi au plecat acum și în alte orașe ale țării Ei vor da spectacole la diferite șantiere, în gospodării colective. Dragostea și prietenia poporului nostru îi va întâmpina pretutindeni

B. CARAGIALE

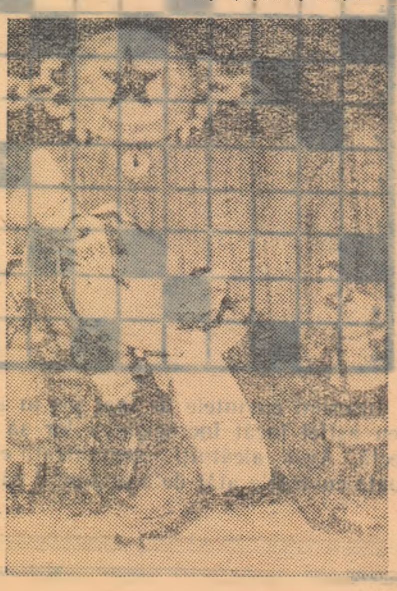

★

In regiunile Chinei Centrale sudice, precum și pe insulele Hainan trăiește un popor de oameni harnici numit Miao. Costumele lor împodobite cu bogate broderii, cântecele și dansurile lor au un farmec neîntâlnit.

Iată un dans vesel de nuntă a minorității naționale Miao.

★

O figură din dansul „O nuntă la Miao".

Pentru serbările şi şezătorile voastre

Vara trecută, pionierii din tabăra dela Mamaia m'au invitat să asist la o serbare pe care au organizat-o în aer liber. Cu acest prilej am ascultat şi câteva recitări şi mi-am adus aminte de vremea când în vârstă de 8 ani, am apărut pentru întâia oară pe o estradă să spun versuri. Eram de o şchioapă şi aveam o voce piţigăiată. Invăţătoarea şi cei de acasă mi-au recomandat să vorbesc tare, ca să audă toată lumea. Ţiu minte că am ţipat versurile cât am putut, dar mare lucru nu s'a înţeles din poezia mea. Astăzi ştiu multe taine ale artei, declamaţiei şi aş vrea să vi le împărtăşesc şi vouă.

In primul rând trebuie să ştiţi că orice poezie bună conţine o ideie. In numele acestei idei şi-a scris poetul versurile. Deci trebuie să căutăm mai întâi să înţelegem ce ideie principală se desprinde din poezia pe care ne-am ales-o şi care este atitudinea poetului faţă de întâmplarea pe care o înfăţişează. Pentru aceasta vom ceti de mai multe ori poezia, vom face ceea ce se numeşte o „cetire logică", adică vom urmări înţelesurile, sensurile versurilor. Acest lucru este cu atât mai necesar, cu cât din cauza rimei şi a cadenţei versurilor, putem fi ispitiţi să căutăm muzicalitatea lor în dauna ideii, şi astfel să „tocăm" să rupem de multe ori înţelesul unei fraze.

Cetind logic o poezie, ea va trezi în închipuirea noastră o serie de tablouri vii, aceleaşi pe care le-a retrăit şi poetul în momentul când a scris-o. Dacă vom şti să ne imaginăm aceste tablouri, dându-le înţelesul pe care l-a urmărit poetul prin ideia sa principală, vom putea să transmitem şi ascultătorului aceste imagini, care îl vor emoţiona sau îl vor face să râdă şi îl vor convinge. Deci, pentru a-i convinge

RADU BELIGAN
Artist Emerit al R.P.R.
Laureat al Premiului de Stat

pe alţii, trebuie să fim noi înşine convinşi de cele ce spunem.

Să luăm de pildă cunoscuta fabulă a lui Grigore Alexandrescu „Boul şi Viţelul". In această fabulă, poetul biciuieşte pe acei oameni care, ajungând în posturi însemnate, uită de cei din mijlocul cărora au pornit, se „îmburghezesc" şi încep să se poarte dispreţuitor cu cei mai mici sau mai „săraci".

Autorul are o atitudine clară faţă de asemenea oameni: el îi dispreţuieşte profund şi îl arde cu fierul roşu al satirei sale. El a ales ca prototip al acestora un bou „ca toţi boii, puţin la simţire", care a dobândit „în cireadă un post însemnat".

După cum se ştie, scriitorii progresişti din trecut foloseau fabula pentru a putea spune, sub forma unor întâmplări petrecute în lumea animalelor, adevăruri despre societatea strâmb orânduită în care trăiau. De aceea, când poetul spune:

„De cât multă minte ştiu că e mai bine
Să ai totdeauna un dram de noroc"

el se referă cu o ironie amară la acea societate în care nu meritele şi cinstea omului, ci norocul sau rudele sus puse decideau soarta lui.

Infăţişând cele două personagii, — al boului îngâmfat, pretenţios, boierit, brutal şi mojic şi al viţelului modest, plin de bun simţ — cel ce recită fabula are prilejul să înfăţişeze două caractere opuse.

Cum ajungem să înfăţişăm un caracter pe scenă, fie într'o poezie fie într'o piesă de teatru?

In primul rând studiind viaţa, fiind atent la lumea înconjurătoare şi apoi complectând cu fantezia figura respectivă.

Inainte de a memoriza textul, de „a-l toci" să ne închipuim viaţa personagiului respectiv, „biografia" lui, relaţiile lui cu cei din jur, sentimentele şi dorinţele lui.

Boul din fabula noastră se aseamănă foarte bine cu un chiabur, cu un om îmbuibat care duce o viaţă de trândăvie, pentru care muncesc alţii, el mulţumindu-se să stea toată ziua tolănit şi să ţipe la slugi. El n'are alt scop în viaţă decât acela de a trăi bine pe spinarea altora. Când i se anunţă vizita viţelului, a rudei sărace, el nu pregetă să spună servitorului să-l arunce pe scară pe propriul său nepot.

Atitudinea de dispreţ a autorului pentru acest personaj trebuie să ne-o însuşim noi, pentruca la rândul nostru să putem stârni şi la spectatori acelaşi dispreţ pentru personaj. Numai atunci ne vom ajunge scopul principal, acela de a transmite ascultătorilor ideia autorului.

După ce am lămurit toate aceste probleme privind conţinutul poeziei trebuie să ne îngrijim să căpătăm o pronunţie clară, limpede, cu intonaţii juste.

Mai toţi cei ce se urcă pentru prima oară pe scenă se intimidează se emoţionează. Aceasta se întâmplă din cauza lipsei de concentrare. Când păşeşti pe scenă trebuie să te porţi ca şi cum n'ai fi în faţa spectatorilor, să te concentrezi asupra celor ce ai de făcut şi de spus. Inainte de a începe, respiraţi adânc, odată sau de mai multe ori. Nu luaţi o poziţie înţepenită pe scenă. Lucrul cel mai important este să vă simţiţi în largul vostru, să nu vă fie niciun muşchi încordat. Dacă vă e incomod să staţi în picioare, aşezaţi-vă pe un scaun, s'au sprijiniţi-vă de o mobilă (masă, fotoliu, etc.) Puteţi spune o parte a poeziei stând jos, alta în picioare, după cum cere acţiunea. Inchipuiţi-vă că staţi de vorbă cu spectatorii nu dela înălţimea scenei, ci ca şi cum aţi fi în aceeaşi cameră. Vorbiţi simplu, clar, articulaţi bine cuvintele.

Când veţi dobândi „libertatea muşchiulară", când veţi reuşi să vă concentraţi şi să credeţi adânc în ceeace spuneţi pe scenă, succesul este asigurat.

Nădăjduind că sfaturile mele vă vor fi de folos vă doresc mult succes la şezătorile şi serbările pe care le veţi organiza.

Peisaj (Fragment) Maria CONSTANTIN

Toamna

Iţi legi cravata la oglindă,
Te duci la şcoală, te grăbeşti.
Afară-i toamnă. Leneş cântă
Un vânt subţire la fereşti.

A înflorit a doua oară
Un firav, subţirel salcâm.
E toamnă lungă. Cad pocnind,
Castane mari pe caldarâm.

Tu mergi la şcoală. Te aşteaptă
In clasă, banca'n rândul trei.
Şi, desfrunziţi, lovesc în geamuri,
Cu ramuri goale, vechii tei.

Şi poate chiar când tu asculţi
Cum blând vorbeşte profesorul,
Un copilaş iranian
Işi ţese în covoare dorul.

Plutesc'nainte-i mări albastre,
Se clatină corăbii'n larg.
Ah, cum ar vrea spre mări să-l ducă
Corabia cu stea'n catarg.

El vede ţărmuri înverzite
Şi-un turn de aur cu o stea.
Văzuse el o poză-odată
Cu turnul ăsta undeva.

Spre casă vii. O zi de şcoală —
Şi mama iar te-aşteaptă'n prag.
„Ei, cum a fost, ia zi?" Fierbinte
Tu simţi ce mult îi eşti de drag.

Tu îţi deslegi încet cravata
Ce îţi aduce'n muncă spor.
Şi'n clipa asta'n depărtare.
Dorinţi se ţes într'un covor.

Şi când te pleci asupra cărţii.
Tu simţi că ţărmuri verzi vor fi
Şi în Iran unde copiii
Vor râde proaspăt într'o zi.

Deasupra cărţii s'or pleca
S'adune tâlcul vieţii'n stropi.
Şi tot ca azi va fluiera
Un cântec, vântul printre plopi.

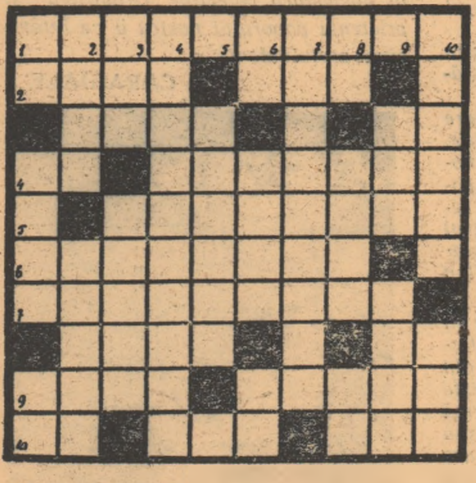
Doina SĂLĂJAN

CONCURSUL DE JOCURI (seria a VI-a)

Publicăm în acest număr ultima serie a „Concursului de jocuri". Rugăm pe toţi pionierii şi şcolarii care participă sau care doresc să participe la concurs să ne trimită la redacţie toate deslegările jocurilor, până cel mai târziu la 1 Octombrie 1954. Adresa noastră este: „Scânteia pionierului", Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin", Piaţa Scânteii Nr. 1, Raionul Stalin. Pe plic se va menţiona: „PENTRU CONCURSUL DE JOCURI".

Puţină gramatică...

(15 puncte)

Inscrieţi cuvintele de mai jos în acest careu astfel încât încrucişarea lor să fie perfectă. Apoi alcătuiţi semnificaţiile pentru toate cuvintele atât dela orizontal cât şi dela vertical, aşa cum aţi văzut la celelalte jocuri de cuvinte încrucişate pe care le-am publicat noi.

ACUZATIV — INOVAT — ROMANA — STER — NOMINALA — PREPOZIŢIE — AVERE — OUŢ — MAŢA — INFINITIV — NOMINATIV — MEA — ELE — PIAN — ANA — RAŞI — LAUR — ŞI — IN — NIL — POZITIV — PL — NO — ZIŢA — EM — ABA — NUMAR — COMUN — ZA — AE — EA — SURI — TAVI — PI — TA — VERB — PROPOZIŢII.

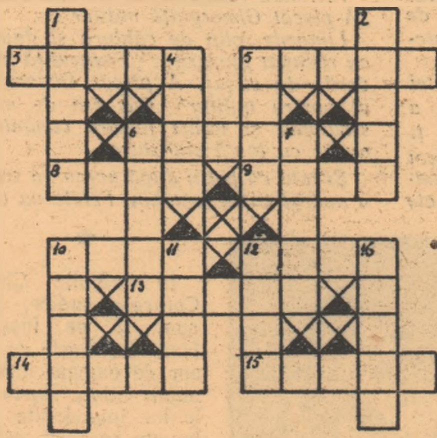
La ora de limba rusă

(10 puncte)

Acest careu simplu este compus în limba rusă. Se desleagă la fel ca orice careu obişnuit.

ORIZONTAL: 3. Aliment dulce. 5. Magazie, hambar. 6. Scurtă privire în jur... 8. Pe el urci cu ruksacul în spate. 9. Unitate de măsură pentru lichide. 10. O anumită... masă! 12. Exprimă veselie. 13. Pentru cusut. 14 Vânător... pe apă. 15 Golf

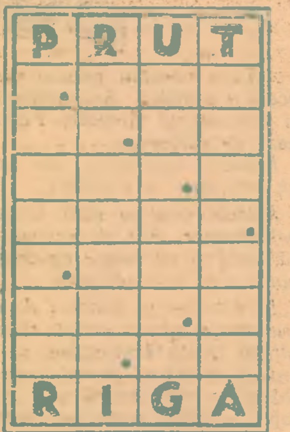
VERTICAL: 1. Incălţăminte nefolosită în timp de iarnă. 2. Magazin. 4. Trăieşte în apă. 5. Mobilă. 6. Ordin. 7. La sfârşitul versurilor. 10. Odihnă. 11. Obiect pentru sport. 12. Poveste. 16. Chimist.

Golf de cuvinte

(5 puncte)

Schimbând în ordine câte o literă în pătrăţelele însemnate cu un punct veţi face o călătorie minunată: ajungeţi de pe malul Prutului pe malul Mării Baltice, în oraşul Riga.

Şaradă

(3 puncte)

Prima parte o găseşti
Numai dacă'n sus priveşti
Partea a doua, să ştii bine
Cum că numai iarna vine.
Partea treia e un ton
Cântat de diapazon.
Dacă le-aţi găsit precis
Unite, servesc la scris.

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7 61 10, 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"